

Renata Urban

Konne Mistrzostwa Wojska Polskiego w okresie międzywojennym

Prace Naukowe. Kultura Fizyczna 5, 89-99

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Renata Urban

KONNE MISTRZOSTWA WOJSKA POLSKIEGO W OKRESIE MIĘDZYWOJENNYM

Słowa kluczowe: jazda konna, sport, Wojsko Polskie

ABSTRACT

Army Horse-Riding Championships in Poland Between WW I and WW II

Key words: horse-riding, sport, Polish Army

In Poland during the inter-war period the most popular and prestigious horse-riding competition was the Horse Riding Championships for the Polish Army. The championships were organized for cavalry and artillery officers, and they were called Militarii. The initiator of the competition was the lieutenant Tadeusz Daszewski, who held the position of the horse-riding manager in the Ministry of Defense in 1922. The Militarii competition was played every year from 1923 and until the outbreak of WW II. Every year a different horse-riding unit organized the competition. The objectives of the championships were to prepare and test the riding skills of riders, horses and to improve the riding skills of soldiers, while testing the quality of horses delivered by the breeders. As a result of the championships there were three individual winners and three winning regiments. Within the 17-years' history of the championships, the most sporting honors went to the 15th Poznański Uhlan's Regiment, 16th Wielkopolski Uhlan's Regiment and 3rd Horse-Riding Sharpshooters Regiment.

W okresie II Rzeczypospolitej istniało w wojsku polskim 40 pułków kawalerii, w tym 27 pułków ułanów, 3 pułki szwoleżerów i 10 pułków strzelców konnych, oraz 3 grupy kawalerii Korpusu Ochrony Pogranicza i 11 dywizjonów artylerii konnej¹. Niezależnie od pełnienia swoich zadań programowych, jednostki te były aktywnymi ośrodkami sportu konnego. Wyszkolenie jeździeckie i doskonalenie jazdy konnej obowiązywało wszystkich żołnierzy

¹ Centralne Archiwum Wojskowe. Inwentarz Oddziałów Kawalerii, s. 2–5.

kawalerii i artylerii konnej, bez względu na posiadane stopnie wojskowe. Jednak sport jeździecki w pełnym tego słowa znaczeniu uprawiali wyłącznie oficerowie. Oni też reprezentowali Polskę na zawodach międzynarodowych w kraju i za granicą, uczestniczyli w konkursach o Puchar Narodów i igrzyskach olimpijskich. Natomiast podoficerowie (zawodowi i służby czynnej) oraz szeregowi brali udział tylko w krajowych zawodach wojskowych – pułkowych lub brygadowych.

Najważniejszą imprezą jeździecką w kawalerii polskiej okresu dwudziestolecia międzywojennego były zawody konne o Mistrzostwo Wojska Polskiego, nazywane także Mistrzostwami Armii, lub potocznie Militari. Według Regulaminu Sportu Konnego w Wojsku „zawody konne o Mistrzostwo Armii rozgrywa się na zasadach wszechstronnej próby konia wierzchowego, z dodaniem próby władania bronią (białą i palną) konno. Są to zawody obowiązkowe o charakterze wyszkoleniowym”².

Celem zawodów Militari było utrzymanie na wysokim poziomie sprawności jeździeckiej wśród oficerów broni jezdnych oraz ich sprawności we władaniu bronią białą i palną z konia, zachęcenie oficerów do przygotowania koni służbowych do intensywnych wysiłków, przewidywanych w warunkach bojowych oraz wypróbowanie jakości koni, dostarczonych przez krajowych hodowców³.

Inicjatorem wprowadzenia tych zawodów do programu wyszkolenia w kawalerii był por. Tadeusz Daszewski, oficer 3 Pułku Ułanów, który na początku lat dwudziestych zajmował stanowisko kierownika sportu konnego w Ministerstwie Spraw Wojskowych. W 1922 r. zorganizował on, we własnym majątku Nowa Wieś pod Warszawą, championat pułkowy podczas Cross Country. W zawodach brała udział niewielka grupa jeźdźców, ale zostały one pozytywnie ocenione zarówno przez uczestników, jak i obserwatorów. Zyskały akceptację ówczesnego szefa Departamentu Kawalerii Ministerstwa Spraw Wojskowych, gen. Eugeniusza Śląskiego, który wprowadził je, od następnego roku, na stałe jako obowiązujące dla wszystkich broni konnych⁴.

Pierwsze zawody konne o Mistrzostwo Wojska rozegrane zostały w 1923 r. w Warszawie. Początkowo odbywały się wyłącznie w stolicy, a od 1928 r. każdego roku organizatorem tej imprezy była inna wielka jednostka kawalerii⁵, wybierając na miejsce zawodów miasto na swoim terenie.

Zawody Militari przebiegały w dwóch etapach. Pierwszy etap stanowił eliminacje, organizowane początkowo w Okręgach Korpusu (do 1927 r.),

² *Regulamin Sportu Konnego w Wojsku*, Warszawa 1933, s. 9.

³ Centralne Archiwum Wojskowe. *Instrukcje o organizacji dorocznych zawodów o Mistrzostwo Armii*, sygn. I 300. 30. 187.

⁴ „Konie i Rumaki” z 1 lipca 1994 r., s. 32.

⁵ Mianem wielkiej jednostki kawalerii określa się dywizje kawalerii, samodzielne brygady i brygady kawalerii.

a później od 1928 r. w wielkich jednostkach kawalerii. Rywalizowały w nich czteroosobowe reprezentacje pułków kawalerii i dywizjonów artylerii konnej z terenu danego Okręgu Korpusu lub wielkiej jednostki kawalerii. Każdy Okręg Korpusu i Dywizjon Kawalerii mogły wystawić po dwie zwycięskie ekipy, podobnie oddziały kawalerii Korpusu Ochrony Pogranicza; natomiast samodzielne brygady kawalerii — po jednej. Maksymalna liczba ekip reprezentacyjnych, wyłonionych w drodze eliminacji, zgłoszonych do centralnych zawodów Militari (drugi etap) nie mogła przekraczać szesnastu. Od 1927 r. w zawodach tych, obok zespołów, mogli uczestniczyć także jeźdźcy indywidualni, najlepsi z jednego lub z kilku tych oddziałów, które zespołowo odpadły w eliminacjach⁶.

Przygotowania do eliminacji w pułkach rozpoczynały się już wiosną, a same zawody eliminacyjne kończyły się do 20 czerwca, choć w różnych latach termin ten ulegał zmianom. Początkowo treningi przed eliminacjami obejmowały wyłącznie czterech wyłonionych reprezentantów pułku i dwóch rezerwowych. W 1938 r. zasada ta uległa zmianie. Każdy pułk został zobowiązany do wystawienia do eliminacji w brygadzie wszystkich oficerów od stopnia podporucznika do rotmistrza. Następnie czteroosobowa reprezentacja najlepszego pułku uczestniczyła w Mistrzostwach Armii. Natomiast indywidualnie w Militari startował tylko jeden, najlepszy jeździec brygady, o ile nie wchodził on w skład zwycięskiej ekipy brygadowej⁷.

Zarówno zawody eliminacyjne, jak i zawody o Mistrzostwo Armii składały się z czterech oddzielnych prób: ujeżdżenia na czworoboku, władania bronią białą i palną, próby wytrzymałości konia w terenie oraz konkursu w skokach przez przeszkody, poprzedzonego przeglądem koni. Szczegółowe warunki poszczególnych prób określały instrukcje, wydawane każdego roku przez szefa Departamentu Kawalerii Ministerstwa Spraw Wojskowych. W okresie 17 lat organizowania tych zawodów, wielokrotnie ulegały one zmianom, jednak główny cel — osiągnięcia wysokiej sprawności jeździeckiej jeźdźca i konia w warunkach bojowych, pozostawał niezmiennie taki sam⁸.

Przed rozpoczęciem właściwych zawodów Militari Komisja Sędziowska dokonywała przeglądu koni. Następnie przez dwa kolejne dni odbywały się próby: ujeżdżenia i władania bronią. Pierwsza z nich wymagała wykonania na czworoboku 60 ruchów w trzech chodach konia: stępie, kłusie i galopie w czasie 11 minut. Miała ona wykazać stopień ujeżdżenia konia, umiejętność

⁶ „Koń Polski” nr 3 z 1974 r., s. 44.

⁷ „Przegląd Kawalerii i Broni Pancernej” nr 62 z 1971 r., s. 476.

⁸ Centralne Archiwum Wojskowe. Instrukcje o organizacji dorocznych zawodów o Mistrzostwo Armii, sygn. I 300. 30. 187.

płynnej zmiany chodu konia, zatrzymania, cofania, wolty oraz zmiany tempa chodów i kontrgalop. Druga natomiast, wybitnie wojskowa, polegała na trafieniu w określoną liczbę ustawionych pozorników szabłą (10–12) i lancą (8–10) w wyznaczonym tempie 550 m/min oraz strzelaniu z pistoletu konno w trzy tarcze na trasie 100 m w normie czasu 11 s.

Trzeciego dnia rozgrywana była próba wytrzymałości konia w terenie. Składała się z czterech etapów: przebieg drogami na trasie 6 km w czasie 25 min, bieg z przeszkodami (steeple chase) na trasie 3,6 km z 12 przeszkodami o wysokości 110 cm i szerokości 400 cm w tempie 500 m/min, przebieg drogami — 18 km w 75 min, bieg na przełaj (cross country) na dystansie 5 km z 14 przeszkodami o wysokości 100 cm i szerokości 350 cm w tempie 450 m/min. W 1938 r. nastąpiła zmiana regulaminu Militari, polegająca na wprowadzeniu próby władania bronią białą i palną w skład próby wytrzymałości w terenie, a trasę cross country wydłużono do 7 km.

Ostatniego dnia zawodów odbywał się konkurs hippiczny, poprzedzony sprawdzeniem stanu zdrowia koni po próbie wytrzymałości. Poważne kulawizny i okaleczenia powodowały dyskwalifikację jeźdźcy i konia. Parcours do konkursu skoków składał się z 12 przeszkód o wysokości 110 cm i szerokości 350 cm, które należało pokonać w tempie 375 m/min.⁹

W zawodach mogły brać udział konie służbowe lub oficerskie własne, które ukończyły 7 lat, a nie przekroczyły 12. Uczestników Militari generalnie obowiązywała jazda na stoczonym siodle służbowym, w konkursie hippicznym dopuszczalna była jazda w siodle sportowym, a w jeździe na czworoboku — początkowo w siodle wojskowym, a potem sportowym. Maksymalna waga wynosiła 90–100 kg. Z wyjątkiem konkursu hippicznego, zawodników obowiązywało umundurowanie polowe.

Każdy jeździec startował w poszczególnych próbach indywidualnie, a o miejscu zespołu decydowała łączna suma punktów trzech najlepszych członków ekipy. Indywidualne mistrzostwo uzyskiwał zawodnik z najlepszą punktacją, bez względu na to czy uczestniczył w zawodach indywidualnie, czy był reprezentantem ekipy pułkowej. W drodze rywalizacji wyłaniano: mistrza armii, I i II wicemistrza; tytuły obowiązywały zarówno w klasyfikacji zespołowej, jak i indywidualnej¹⁰.

Zawody konne o Mistrzostwo Armii miały bardzo prestiżowy charakter. Towarzyszył im uroczysty ceremoniał. Uczestniczyli w nich jako obserwatorzy dowódcy brygad i pułków, szef Departamentu Kawalerii Ministerstwa Spraw Wojskowych, czasem również wiceminister Spraw Wojskowych.

⁹ „Jeździec i Hodowca” nr 40 z 1932 r., s. 471.

¹⁰ „Konie i Rumaki” z 1 lipca 1994 r., s. 32.

Obecny był także dowódca Okręgu Korpusu, na którego terenie odbywały się zawody, a także niejednokrotnie jeden z inspektorów armii. Poza tym zawody obserwowało wielu wyższych dowódców wojskowych. Dlatego też dla ekip reprezentacyjnych zajęcie I miejsca w grupie eliminacyjnej i start w zawodach centralnych już było traktowane jako duży sukces, bez względu na późniejsze wyniki zespołu w Mistrzostwach Armii. W zawodach Militari każdego roku brała udział różna liczba uczestników; wahała się ona w granicach od 10 do 16 zespołów oraz od 1 do 25 zawodników, startujących indywidualnie.

Na 40 pułków kawalerii, 11 dywizjonów artylerii konnej i reprezentację kawalerii Korpusu Ochrony Pogranicza, tylko dziewięciu pułkom kawalerii i ekipie Korpusu Ochrony Pogranicza udało się wywalczyć tytuł zespołowego mistrza armii, w tym ekipie 15 i 16 Pułku Ułanów — trzykrotnie, a ekipom 17 Pułku Ułanów, 3 Pułku Strzelców Konnych i Korpusu Ochrony Pogranicza — dwukrotnie. W klasyfikacji indywidualnej najlepsze wyniki osiągnęli reprezentanci 15 Pułku Ułanów, zdobywając tytuł indywidualnego mistrza armii czterokrotnie oraz 16 i 25 Pułku Ułanów — uzyskując ten tytuł 2 razy. Dwukrotnie mistrzami armii zostali dwaj jeźdźcy: rtm. Jan Brodzki i rtm. Władysław Zgorzelski, obaj z 15 Pułku Ułanów¹¹.

Kulminacyjnym i bardzo uroczystym punktem programu Militari było ogłoszenie zwycięzców i wręczenie nagród zawodnikom oraz wstęg i tablic dla koni. Fundatorami nagród byli zazwyczaj: minister Spraw Wojskowych, szef Departamentu Kawalerii, dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza. Zwycięskie ekipy otrzymywały komplety srebrnych sztuców, dywany, cenne obrazy, wazy, puchary, które potem znajdowały miejsce w kasynach pułkowych. Natomiast mistrzom indywidualnym ofiarowywano złote papierońnice, rzędy końskie, siodła. Przyznawano również nagrody dodatkowe, np. za najlepsze wyniki w steeple chase. W 1928 r. indywidualny mistrz armii otrzymywał w nagrodę konia na własność. Od 1931 r. w ten sposób nagradzani byli także I wicemistrz oraz członkowie ekipy, która wywalczyła zespołowe mistrzostwo. Na zakończenie Militari odbywał się zwykle pożegnalny raut, urządzony przez organizatorów zawodów¹².

Zawody konne o Mistrzostwo Armii były nie tylko największym i najbardziej prestiżowym konkursem w Wojsku Polskim dla oficerów kawalerii i artylerii, ale także najtrudniejszym. Warunki, w jakich rozgrywane było Militari, wymagały ogromnej wszechstronności umiejętności jeździeckich zarówno jeźdźca, jak i konia. Aby sprostać wymaganiom tej próby, konieczny był wielomiesięczny trening. Mistrzostwa Armii były jednak nie tylko spraw-

¹¹ „Koń Polski” nr 3 z 1974 r., s. 44.

¹² „Przegląd Kawalerii i Broni Pancernej” nr 62 z 1971 r., s. 476.

dzianem dla zawodników, ale także sprawdzianem wartości hodowlanej koni wojskowych. Początkowo nie przywiązywano zbyt wielkiej wagi do pochodzenia konia. Do Militari wybierano je spośród wypróbowanych koni, startujących w konkursach hippicznych, ze szwadronów, z najsilniejszych koni szeregowych lub z młodych roczników, nie niższych jednak niż 6-letnie. Trudno było jednak udokumentować ich pochodzenie. Dopiero na początku lat trzydziestych płk Stanisław Rostworowski, dowódca 22 Pułku Ułanów, podjął badania, zmierzające do określenia wartości Militari jako próby hodowlanej i ukierunkowania hodowli koni remontowych dla potrzeb wojska¹³.

Na podstawie tych badań stwierdzono, że z 323 koni uczestniczących w latach 1929–1932 w zawodach Militari, zaledwie 124 mogły wykazać się znanym, ale często niezbyt dokładnym pochodzeniem. Pozostałe konie były albo hodowli krajowej, albo rekrutowały się jeszcze z armii gen. Hallera (konie francuskie), z rewindykacji (niemieckie) lub z zakupów wojskowych, dokonanych w 1924 r. (węgierskie). Jednak każdego roku zwiększała się liczba koni o udokumentowanym rodowodzie, a przy tym znacząco zmniejszyła się liczba koni hodowli zagranicznej. Istotnym bodźcem do zwrócenia większej uwagi na pochodzenie i kierunek hodowli koni były, wprowadzone w 1929 r., wysokie premie finansowe. Hodowcy, których konie zdobyły mistrzostwo indywidualne, otrzymywali np. 3 tysiące złotych nagrody za jednego zwycięskiego konia¹⁴.

W ostatnich latach przed wybuchem drugiej wojny światowej zdecydowana większość koni, uczestniczących w Militari, była już hodowli krajowej. Wiele ośrodków hodowlanych mogło poszczycić się bardzo wartościowym materiałem końskim.

¹³ „Jeździec i Hodowca” nr 40 z 1932 r., s. 472.

¹⁴ „Koń Polski” nr 4 z 1974 r., s. 45.

ANEKS

Wykaz Mistrzów Armii w latach 1923–1939

Miejsce i data zawodów	MISTRZ ARMII	I WICEMISTRZ ARMII	II WICEMISTRZ ARMII
Warszawa 6–8 X 1923 r. Udział: 11 ekip	<i>Zespołowo:</i> 16 P. Ul. Wielkopolskich plk. Sergiusz Zahorski — Zorza por. Czesław Dmochowski — Gabriel por. Bolesław Pieczyński — Gedymin <i>Indywidualnie:</i> nie przyznano	<i>Zespołowo:</i> 7 P. Ul. Lubelskich por. Ludwik Berstein — Hetman por. Celestyn Kański ppor. Władysław Stachowicz <i>Indywidualnie:</i> nie przyznano	<i>Zespołowo:</i> 20 Pułk Ulanów por. Stanisław Drzewiński por. Józef Muraśnik ppor. Mieczysław Kowalewski <i>Indywidualnie:</i> nie przyznano
Warszawa 18–23 X 1924 r. Udział: 13 ekip	<i>Zespołowo:</i> 16 Pułk Ulanów por. Czesław Dmochowski — Gedymin por. Edmund Nieszkowski — Homer por. Bolesław Pieczyński — Gabriel por. Stefan Skupiński — Ewa <i>Indywidualnie:</i> por. Władysław Zgorzelski — 15 P. Ul. Zamoroka	<i>Zespołowo:</i> 7 P. Ul. Lubelskich por. Ludwik Berstein — Hetman por. Celestyn Kański ppor. Władysław Stachowicz <i>Indywidualnie:</i> por. Bolesław Pieczyński — 16 P. Ul. Gabriel	<i>Zespołowo:</i> 25 P. Ul. Wielkopolskich por. Zygmunt Orłowski — Kalosa por. Henryk Roycewicz — Hetman por. Adam Szeloch — Huragan <i>Indywidualnie:</i> por. Edmund Nieszkowski — 16 P. Ul. Homer
Warszawa 9–16 VI 1925 r. Udział: 13 ekip	<i>Zespołowo:</i> 23 P. Ul. Grodzieskich rtm. Edmund Chojecki — Kora por. Wacław Kosinski — Hazard por. Jan Pietraszko — Holubiak <i>Indywidualnie:</i> por. Józef Najnert — 10 P.S.K. (CSK) Labirynt	<i>Zespołowo:</i> 16 P. Ul. Wielkopolskich por. Józef Cichocki — Gabriel por. Czesław Dmochowski — Cezar por. Kazimierz Paszotta — Naczelnik por. Bolesław Pieczyński — Ewa <i>Indywidualnie:</i> rtm. Edmund Chojecki — 23 P. Ul. Kora	<i>Zespołowo:</i> Centralna Szkoła Kawalerii rtm. Michał Antoniewicz — Cham rtm. Ustowski Stefan — Hrabia por. Józef Najnert — Labirynt <i>Indywidualnie:</i> por. Jan Pietraszko — 23 P. Ul. Holubiak

<p>Warszawa 13-18 VII 1926 r. Udział: 10 ekip</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 5 P. Ul. Zasławskich por. Witold Ertman — Łom por. Zygmunt Ertman — London por. Stanisław Rozmusz — Eros por. Jan Sroczyński — Korsarz <i>Indywidualnie:</i> por. Zygmunt Ertman — 5 P. Ul. London</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 16 P. Ul. Wielkopolskich por. Franciszek Cymerman — Mustafa por. Edmund Nieszkowski — Delfin por. Bolesław Pieczyński — Gabriel por. Stefan Skupiński — Naczelnik <i>Indywidualnie:</i> por. Stanisław Rozmusz — 5 P. Ul. Eros</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 13 P. Ul. Wileńskich rtm. Dominik Lapa por. Czesław Juchciński por. Wacław Kamionko — Nektar por. Włodzimierz Prosiński <i>Indywidualnie:</i> por. Bolesław Pieczyński — 16 P. Ul. Gabriel</p>
<p>Warszawa 8-12 VI 1927 r. Udział: 13 ekip</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 16 P. Ul. Wielkopolskich mjr Kazimierz Kosiarski — Elegant por. Edmund Nieszkowski — Odyniec por. Bolesław Pieczyński — Kazik por. Stefan Skupiński — Narcyz <i>Indywidualnie:</i> por. Paweł Nerlich-Dąbski — 7 DAK Bohun</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 15 P. Ul. Poznańskich por. Władysław Bobiński — Grat por. Kazimierz Gzowski — Jaskrawy por. Aleksander Sitek — Muma por. Władysław Zgorzelski — Mój <i>Indywidualnie:</i> kpt. Konstanty Byłczyński — 7 DAK Norma</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 2 P. Ul. Grochowskich por. Mieczysław Filipczuk — Merkura por. Wiktor Oleński — Odaliska por. Tadeusz Radziukiński por. Włodzimierz Sumowski <i>Indywidualnie:</i> por. Jan Pietraszko — 23 P. Ul. Ibis</p>
<p>Warszawa 24-29 IX 1928 r. Udział: 16 ekip</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 19 P. Ul. Wolyńskich por. Stanisław Boczkowski — Oferma por. Stanisław Łukaszewicz — Mirt por. Aleksander Tuński — Włag <i>Indywidualnie:</i> rtm. Tadeusz Kuźmiński — 2 P. Szw. Lump</p>	<p><i>Zespołowo:</i> Korpus Ochrony Pogranicza por. Julian Bąkowski — Karuś por. Stanisław Drzewiński — Migdał por. Witold Kowalski — Obrona <i>Indywidualnie:</i> ppor. Konstanty Palinski — 2 P. Ul. Onestep</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 7 Dywizjon Artylerii Konnej kpt. Konstanty Byłczyński — Norma por. Leon Fudakowski — Ojdana por. Paweł Nerlich-Dąbski — Sun-Beam <i>Indywidualnie:</i> por. Jan Strzałkowski — 9 P. Ul. Lactima</p>
<p>Poznań 22-26 VII 1929 r. Udział: brak danych</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 15 P. Ul. Poznańskich rtm. Janusz Kapuściński — Macedonczyk por. Jan Brodzki — Nelson por. Piotr Piniński — Niedźwiedzica por. Władysław Zgorzelski — Rinaldo <i>Indywidualnie:</i> por. Władysław Zgorzelski — 15 P. Ul. Rinaldo</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 16 P. Ul. Wielkopolskich rtm. Stefan Skupiński — Narcyz por. Józef Ceterowski — Ozon por. Edmund Nieszkowski — Pocięcha por. Bolesław Pieczyński — Płatowiec <i>Indywidualnie:</i> por. Józef Ceterowski — 16 P. Ul. Ozon</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 3 Pułk Strzelców Konnych por. Stanisław Kocięjewski — Poseł por. Bronisław Korzon — Tunis por. Bazyli Niecezaj — Rys por. Wiktor Zarębiński — Orlik <i>Indywidualnie:</i> por. Edmund Nieszkowski — 16 P. Ul. Pocięcha</p>

Warszawa VII 1930 r. Udział: brak danych	<i>Zespołowo:</i> 15 P. Ul. Poznańskich rtm. Janusz Kapuściński — Macedonczyk por. Jan Brodzki — Mój por. Piotr Pimiński — Niedźwiedzica por. Władysław Zgorzelski — Rinaldo <i>Indywidualnie:</i> por. Jan Brodzki — 15 P. Ul. Mój	<i>Zespołowo:</i> 3 Pułk Strzelców Konnych por. Stanisław Kociejewski — Posel por. Bazyl Nieczaj — Rys por. Wacław Totiew — Niedola por. Wiktor Zarębiński — Orlik <i>Indywidualnie:</i> por. Władysław Zgorzelski — 15 P.Ul. Rinaldo	<i>Zespołowo:</i> 10 P. Ul. Litewskich por. Władysław Muszyński — Szatan brak danych <i>Indywidualnie:</i> por. Władysław Muszyński — 10 P.Ul. Szatan
Wilno 28-31 VII 1931 r. Udział: 13 ekip	<i>Zespołowo:</i> 3 Pułk Strzelców Konnych por. Bazyl Nieczaj — Pompeja por. Wacław Totiew — Samuel por. Wiktor Zarębiński — Orlik <i>Indywidualnie:</i> por. Stanisław Juszcak — 9 P.Ul. Łągryma	<i>Zespołowo:</i> 4 P. Ul. Zaniczeńskich rtm. Zygmunt Cierpicki rtm. Bronisław Kulik — Pupil por. Kazimierz Choroszewski por. Aleksander Jeliaszewski <i>Indywidualnie:</i> rtm. Bronisław Kulik — 4 P. Ul. Pupil	<i>Zespołowo:</i> 10 P. Ul. Litewskich por. Marcei Marcinkowski por. Władysław Muszyński — Szatan por. Anatol Pieregrodzki <i>Indywidualnie:</i> por. Bazyl Nieczaj — 3 P.S.K. Pompeja
Kraków VII 1932 r. Udział: 11 ekip	<i>Zespołowo:</i> 3 Pułk Strzelców Konnych por. Bazyl Nieczaj — Pompeja por. Antoni Kossakowski — Soból por. Bronisław Korzon — Orlik por. Wacław Totiew — Tenis <i>Indywidualnie:</i> por. Bronisław Korzon — 3 P.S.K. Orlik	<i>Zespołowo:</i> 14 P. Ul. Jazłowieckich por. Włodzimierz Korytkowski — Ostry por. Roman Pohorecki — Farsa por. Aleksander Rylke — Tur por. Andrzej Sozański — Słoneczna <i>Indywidualnie:</i> por. Wacław Totiew — 3 P.S.K. Tenis	<i>Zespołowo:</i> 16 P. Ul. Wielkopolskich rtm. Włodzimierz Paszotta — Trema rtm. Bolesław Pieczyński — Tygrys por. Józef Cetnerowski — Ozon por. Stanisław Mikosz — Odyniec <i>Indywidualnie:</i> plk Wl. Anders — d-ca B. K. Równa
Baranowice 27-30 VII 1933 r. Udział: 14 ekip	<i>Zespołowo:</i> 25 P. Ul. Wielkopolskich rtm. Józef Wołski — Tambor por. Tadeusz Gerlecki — Autor por. Zygmunt Orłowski — Szatan por. Henryk Roycewicz — Turczyńska <i>Indywidualnie:</i> rtm. Józef Wołski — 25 P. Ul. Tambor	<i>Zespołowo:</i> 17 P. Ul. Wielkopolskich por. Stanisław Czermiowski — Walny por. Romuald Dowbór — Wdźwieczna por. Michał Gutowski — Piłca <i>Indywidualnie:</i> por. Piotr Tudziński — 16 P. Ul. Smutna	<i>Zespołowo:</i> 16 P. Ul. Wielkopolskich por. Włodz. Budarkiewicz — Rinaldo por. Julian Cetnerowski — Rolnik por. Marian Jadownicki — Zawigja por. Piotr Tudziński — Smutna <i>Indywidualnie:</i> por. Adam Galica — 3 P. Ul. Werbel

<p>Hrubieszów 26–29 VII 1934 r. Udział: 16 ekip</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 17 P. Ul. Wielkopolskich por. Stanisław Czemiawski — Walny por. Romuald Dowbór — Wdzięczna por. Michał Gutowski — Pilica por. Piotr Laskowski — Wasan <i>Indywidualnie:</i> por. Michał Gutowski — 17 P. Ul. Pilica</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 3 Pułk Strzelców Konnych por. Włodzimierz Cudjew — Soból por. Bazylej Nieczaj — Rys por. Janusz Poziomski — Słny por. Tadeusz Strugański — Walter <i>Indywidualnie:</i> por. Bazylej Nieczaj 3 P.S.K. Rys</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 20 Pułk Ułanów rtm. Stefan Stamański por. Ludwik Cuber — Artysta por. Witold Morawski por. Marceł Stendzielarz — Arkan <i>Indywidualnie:</i> por. Romuald Kamiński — 24 P. Ul.</p>
<p>Suwalki 25–28 VII 1935 r. Udział: 15 ekip</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 17 P. Ul. Wielkopolskich por. Stanisław Czemiawski — Wandal por. Romuald Dowbór — Zagłoba por. Piotr Laskowski — Wasan por. Maksymilian Tuski — Walny <i>Indywidualnie:</i> por. Henryk Roycewicz 25 P. Ul. Tulipan</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 25 P. Ul. Wielkopolskich por. Zygmunt Orłowski — Szatan por. Włodzimierz Piłkiewicz — Zuch por. Henryk Roycewicz — Tulipan por. Wincenty Zawadzki — Ziemiannin <i>Indywidualnie:</i> por. Maksymilian Tuski — 17 P. Ul. Walny</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 1 Pułk Szwoleżerów rtm. Tadeusz Sokolowski — Tarpan por. S. Oppiszewski — Tenor por. Bohdan Pawłowicz — Zuchwala ppor. Stefan Smolcz — Zizi <i>Indywidualnie:</i> por. Wacław Totjew — K.O.P. Rycerz</p>
<p>Luck 23–27 VII 1936 r. Udział: 14 ekip</p>	<p><i>Zespołowo:</i> Korpus Ochrony Pogranicza rtm. Bronisław Kulik — Atom por. Gwido Salomon — Tonny por. Jan Strzałkowski — Alaryk por. Wacław Totjew — Żupan <i>Indywidualnie:</i> mjr Kazimierz Paszotta — 16 P. Ul. Walor</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 15 P. Ul. Poznańskich rtm. Piotr Pimiński — Wiking IV por. Zbigniew Kiedacz — Taksówka por. Marian Łukowski — Żbik por. Szymon Skorupski — Zakaz <i>Indywidualnie:</i> por. Wacław Totjew — K. O. P. Żupan</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 25 P. Ul. Wielkopolskich rtm. Józef Wolski — Znicz rtm. Henryk Roycewicz — Batar por. Ludwik Rojkiewicz — Aga por. Tadeusz Gerlecki — Agitacja <i>Indywidualnie:</i> por. Stanisław Wołoszowski — 1 P.S.K. Żubr</p>
<p>Białystok 29 VII – 2 VIII 1937 r. Udział: 13 ekip</p>	<p><i>Zespołowo:</i> Korpus Ochrony Pogranicza rtm. Bronisław Kulik — Atom por. Bogdan Neuman — Bob por. Gwido Salomon — Tonny por. Jan Strzałkowski — Alaryk <i>Indywidualnie:</i> rtm. Jan Brodzki — 15 P. Ul. Wiking IV</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 15 P. Ul. Poznańskich rtm. Jan Brodzki — Wiking IV por. Zbigniew Kiedacz — Taksówka por. Marian Łukowski — Bronka por. Szymon Skorupski — Zakaz <i>Indywidualnie:</i> rtm. Bronisław Kuluk — K. O. P. Atom</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 25 P. Ul. Wielkopolskich rtm. Ludwik Rojkiewicz — Aza rtm. Henryk Roycewicz — Batar II rtm. Tadeusz Gerlecki — Agitacja rtm. Józef Wolski — Znicz <i>Indywidualnie:</i> por. Gwido Salomon — K. O. P. Tonny</p>

<p>Lwów 29-31 VII 1938 r. Udział: 17 ekip</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 15 P. Ul. Poznańskich por. Zbigniew Kiedacz — Taksówka por. Marian Lukowski — Warna por. Szymon Skorupski — Zakaz ppor. Roman Rożałowski — Barcelona <i>Indywidualnie:</i> ppor. Fran. Liczmański — 16 P. Ul. Wypad II</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 14 P. Ul. Jazłowieckich rtm. Stanisław Szczypa — Żbik por. Konstanty Bórdziłowski — Ambitna por. Konstanty Juszcak — Arbiter por. Zbigniew Malanowicz — Zeus <i>Indywidualnie:</i> por. Władysław Muszyński — 10 P. Ul. Bormida</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 3 P. Ul. Śląskich por. Jan Ganowicz — Cezar II por. Jan Kamiński — Werbel ppor. Antoni Hajdamowicz — Cement ppor. Marian Kuziak — Żyrardów <i>Indywidualnie:</i> ppor. Roman Rożałowski — 15 P. Ul. Barcelona</p>
<p>Bydgoszcz 28-30 VII 1939 r. Udział: brak danych</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 3 P. Ul. Śląskich por. Jan Kamiński — Duchta ppor. Antoni Hajdamowicz — Cement ppor. Marian Kuziak — Żyrardów ppor. Sz. Stanczykiewicz — Bella <i>Indywidualnie:</i> rtm. Władysław Muszyński — 10 P. Ul. Bormida</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 14 P. Ul. Jazłowieckich por. Konstanty Bórdziłowski — Cyranka por. Konstanty Juszcak — Arbiter por. Marian Walicki — Ceylon ppor. Zbigniew Penez — Birbant <i>Indywidualnie:</i> por. Antoni Hajdamowicz — 3 P. Ul. Cement</p>	<p><i>Zespołowo:</i> 15 P. Ul. Poznańskich por. Roman Rożałowski — Barcelona por. Szymon Skorupski — Zakaz ppor. Jerzy Kozierowski — Bałtница ppor. Maciej Prószyński — Celina <i>Indywidualnie:</i> por. Kazimierz Barnicki — 2 P. Szwol. Żyła</p>